

נזיר טז

קושי: ורבי יוסי, מכדי סבר מקצת היום ככולו, זבה גמורה דמייאת קרבן היכי משכחת לה?
 כיון דחזיא בפלגיה דיומא, אידך פלגיה דיומא סליק לה לשימור!
תירוץ 1: דקא שפעה תלתא תלתא יומי בהדי הדדי;
תירוץ 2: דחזיא תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה, דלא הואי שהות דסליק ליה למנינא.

משנה.

אמר	לכתחילה	בדיעבד
הריני נזיר	מגלח יום שלשים ואחד	ואם גילח ליום שלשים - יצא
הריני נזיר שלשים יום		אם גילח ליום שלשים - לא יצא
מי שנזר שתי נזירות	מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד ואת השניה יום ששים ואחד	ואם גילח את הראשונה יום שלשים - מגלח את השניה יום ששים, ואם גילח יום ששים חסר אחד - יצא

עדות לחזק: וזו עדות העיד רבי פפייס: על מי שנזר שתי נזירות, שאם גילח את הראשונה יום שלשים - מגלח את השניה ליום ששים, ואם גילח ליום ששים חסר אחד - יצא, שיום של שלשים עולה לו מן המנין.

אמר	נטמא	מה הדין לחכמים?	מה הדין לר' אליעזר?	הסבר לדבר ר"א
הריני נזיר	נטמא יום שלשים	סותר את הכל	אינו סותר אלא שבעה	כל אחר מלאת - שבעה סותר
הריני נזיר שלשים יום	נטמא יום שלשים	סותר את הכל		לא פליג ר"א, דאמר שלימין
הריני נזיר מאה יום	נטמא יום מאה	סותר את הכל	אינו סותר אלא שלשים	(מדף ו:) ריש לקיש: היינו טעמא דרבי אליעזר, אמר קרא: (במדבר ו) <i>זאת תורת הנזיר מיום מלאות ימיו נזיר</i> , התורה אמרה: נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר
	נטמא יום מאה ואחד	סותר שלשים יום	אינו סותר אלא שבעה	כל אחר מלאת - שבעה סותר

משנה.

מי שנזר והוא בבית הקברות, אפי' היה שם ל' יום - אין עולין לו מן המנין, ואינו מביא קרבן טומאה. יצא ונכנס - עולין לו מן המנין, ומביא קרבן טומאה; ר"א אומר: לא בו ביום, שנאמר: *והי' אית ה' ימים ראשונים*.

ר' יוחנן	ריש לקיש
מי שנזר והוא בבית הקברות הטעם	מי שנזר חלה עליו
מיתלא תליא וקיימא, כיון דמשכחא טהרה חיילא	אין נזירות חלה עליו
	אי הדר ואמר חיילא עליה, ואי לא - לא

קושי על ריש לקיש	תירוץ
מי שנזר והוא בבית הקברות, אפי' היה שם שלשים יום - אין עולין מן המנין, ואינו מביא קרבן טומאה; קרבן טומאה הוא דלא מיייתי, הא מיחל חיילא עליה!	אינו בתורת טומאה, ואינו בתורת קרבן
מי שהיה טמא ונזר - אסור לגלח ולשתות יין וליטמא למתים, ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים - ה"ו סופג את הארבעים; • אי אמרת בשלמא חיילא, היינו טעמא דסופג את הארבעים • אלא אי אמרת לא חיילא, אמאי סופג את הארבעים?	הכא במאי עסקינן? ביוצא ונכנס